

Sygn. akt II Ca 375/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko J. J.

o zapłatę 20.638 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 20 grudnia 2013r., sygn. akt I C 1431/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 1.200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 375/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny zasądził od pozwanego J. J. na rzecz powoda M. K. (1) 20.638zł wraz z odsetkami ustawowymi i 3.449zł kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne jest między stronami, że w dniu 20 stycznia 2012r. zawarły one umowę pożyczki, na podstawie której pozwany J. J. (jako pożyczkobiorca) otrzymał od powoda M. K. (1) (jako pożyczkodawcy) kwotę 20.000 zł. Bezsporna jest również okoliczność, że pozwany nie zwrócił powodowi kwoty 20.000 zł.

W dniu 20 stycznia 2012r. strony umówiły się, że pozwany jednorazowo zwróci powodowi kwotę 20.000 zł - w pełnej wysokości do rąk powoda w terminie do dnia 20 kwietnia 2012r. Strony postanowiły także, że za udzielenie nieoprocentowanej pożyczki pozwany wykona dla powoda usługę w postaci położenia glazury w dwóch łazienkach

wraz z białym montażem w budynku mieszkalnym należącym do powoda, położonym w P. na działce nr (...), przy czym koszt materiałów do wykonania usługi poniesienie powód.

W okresie od stycznia do marca 2012r. pracownicy pozwanego, m.in. M. K. (2), P. Z., D. P., wykonywali prace budowlane w dwóch łazienkach w budynku powoda w P.. Pracownicy położyli m.in. kafelki, płytki, fugę na ścianach i podłodze, zamontowali wannę z armaturą, umywalkę z armaturą, sedes, kabinę prysznicową, wykończyli narożniki łazienki silikonem, zrobili półkę na ścianie na przybory toaletowe.

Za wykonanie prac u powoda P. Z.i D. P.otrzymali od pozwanego łącznie kwotę 2.000 zł.

Wartość prac wykonanych przez M. K. (2) stanowi kwotę ok. 1000zł/1.500 zł.

Wartość prac wykonanych przez pracowników pozwanego w dwóch łazienkach powoda wynosi ok. 3.500 zł/4.500 zł.

Pozwany nie zwrócił powodowi kwoty 20.000 zł, wobec czego, pismem z dnia 14 czerwca 2012r. powód wezwał go do zapłaty tej kwoty. W odpowiedzi na wezwanie pozwany, pismem z dnia 12 lipca 2012r., oświadczył, że zwolnił się z zobowiązania wykonując usługę w postaci położenia glazury w dwóch łazienkach wraz z białym montażem w budynku w P..

W dniu 1 sierpnia 2012r. powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 20.000 zł z tytułu udzielonej pożyczki.

W dniu 5 listopada 2012r. pozwany wystawił fakturę Vat na kwotę 20.000 zł za wykonanie dwóch łazienek w budynku w P. na działce nr (...).

Na początku 2012r. pozwany miał problemy finansowe, albowiem zainwestował duże środki pieniężne w materiały, pracowników przy budowie na (...), a zapłatę za swoje prace miał otrzymać dopiero po rozliczeniu budowy z inwestorem. Pozwany nie miał środków na budowę.

Strony nie łączą żadne więzi rodzinne czy przyjacielskie. Strony poznały się w 2011r. podczas budowania domu powoda i jego małżonki przez pozwanego.

24 listopada 2012r. pozwany odebrał od powoda ostatecznie cały sprzęt budowlany.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo jest zasadne i znajduje oparcie w przepisie art. 720§1 kc.

Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej wykładni umowy pożyczki zawartej w formie pisemnej i analizy zeznań świadków. Na tej podstawie ustalił, że pozwany zobowiązał się do jednorazowego zwrotu pełnej kwoty pożyczki do 20.04.2012r. Natomiast w zamian za udzieloną pożyczkę pozwany miał wykonać roboty budowlane, które stanowiły wynagrodzenie za udzielenie pożyczki. Według Sądu Rejonowego w sprawie nie ma zastosowania przepis art. 365§1 kc, ponieważ zobowiązanie pozwanego nie było zobowiązaniem przemiennym. Wartość robót budowlanych wykonanych przez pracownika pozwanego w domu powoda nie mogła przekroczyć 4.500zł, dlatego też Sąd Rejonowy nie podzielił twierdzeń pozwanego, że zwrot pożyczki w kwocie 20.000zł mógł być zaspokojony przez wykonanie robót budowlanych.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekła a podstawy art. 98kpc.

Apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji złożył pozwany zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

Naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 365§1 kc poprzez niezastosowanie polegające na nieuwzględnieniu, że pozwany zwolnił się ze zobowiązania do zwrotu pożyczonych pieniędzy poprzez spełnienie innego świadczenia- wykonanie kafelkowania i montażu armatury w dwóch łazienkach w budynku powoda – zgodnie z treścią zaciągniętego zobowiązania.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za I i II instancję według norm przepisanych w tym wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego.

Ponadto wniósł o zwolnienie pozwanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń podstawy faktycznej rozstrzygnięcia i właściwie zastosował prawo materialne.

Skarżący nie kwestionował ustaleń podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, to też zbędne jest odnoszenie się do tej kwestii w sposób szczegółowy w uzasadnieniu.

Oczywiście nietrafny jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego w szczególności przepisu art. 365§1 kc. Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej wykładni umowy stron, szczegółowo przedstawiając w uzasadnieniu zarówno sposób dokonania wykładni jak i oświadczenia woli stron zawarte w umowie. Zgodzić się należało z Sądem Rejonowym, że skoro umowa stron została zawarta w formie pisemnej to sens oświadczeń woli stron ustala się, przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu, szczególnie, że wykładnia językowa umowy nie nastrocza żadnych problemów. Umowa została napisana w sposób jasny i precyzyjny.

Prawidłowo Sąd Rejonowy zakwalifikował przedmiotową umowę jako umowę pożyczki w rozumieniu art. 720§1 kc. Z §3 umowy w sposób jednoznaczny wynika zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu całej pożyczki jednorazowo do dnia 20.04.2012r. Umowa pożyczki może mieć charakter nieodpłatny (grzecznościowy) i wtedy zbliża się swym charakterem do użyczenia – albo odpłatny. W §3 ust. 2 umowy strony przewidziały, że wynagrodzeniem za udzielenie pożyczki będzie wykonanie robót budowlanych przez pozwanego polegający na położeniu glazury w dwóch łazienkach również z białym montażem.

Nie ma żadnych podstaw do twierdzenia, że spłata pożyczki miała nastąpić alternatywnie tj przez zwrot pożyczonej kwoty lub wykonania powyższych robót budowlanych. Sąd Rejonowy nie mógł naruszyć zatem przepisu art. 365§1 kc, ponieważ przepis ten nie miał w sprawie zastosowania.

Należy również zauważyć, że wynagrodzenie za udzielenie pożyczki w postaci wykonania robót budowlanych nie było nadmierne, skoro z zeznań świadka – pracowników pozwanego – wynikało, że otrzymali oni od pozwanego 2000zł za te roboty.

Z powyższych względów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kc. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc, przy czym zasądzone koszty odpowiadają taryfowemu wynagrodzeniu adwokackiemu.